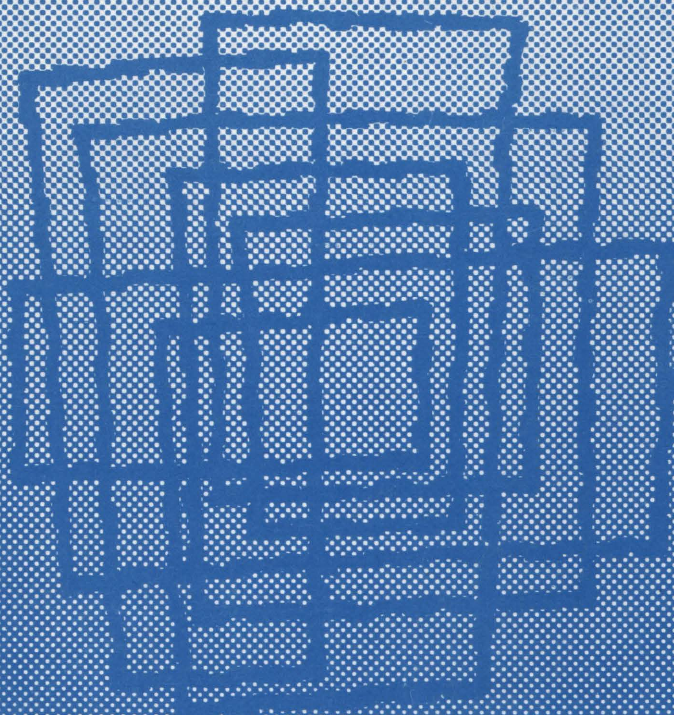
VIMANA

VIMANA
Neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry - Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sallittu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on tutkia ja välittää "lentäviä lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Ilpo Koskinen

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Luettelo paikalliskerhoista takakannen sisäsivulla

VIMANA

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆1970 1

70-LUVUN SELITYKSET

Viime joulukuussa USA:n armeijan ilmavoimat ilmoitti lopettavansa virallisen UFO-tutkimusprojektinsa, joka on tunnettu nimellä Project Blue Book. Lopettamisen syyksi ilmoitettiin lähinnä se, että yli 21 vuotta kestäneen tutkimuksen aikana ei oltu saatu mitään varmoja todisteita siitä, että näihin ilmiöihin liittyisi jotain epätavallista. Edelleen selitettiin, että UFOt eivät ole mitenkään lisänneet nykyistä tieteellistä tietoamme. Nämä samat päätelmät sisältyivät myös ns. Condonin raporttiin, joka julkaistiin hieman yli vuosi sitten. - Moni ufologi lienee vakuuttunut siitä, että sekä Condonin raporttiin että ilmavoimien joulukuiseen päätökseen liittyy jonkinlainen "trikki". Tämä on tietenkin mahdollista, mutta ennenkuin menemme sellaista väittämään, on hyvä muistaa, että on olemassa muitakin mahdollisuuksia. Saattaa nimittäin olla niin, että kysymys on pikemminkin inhimillisen ajattelun ja tulkinnan eroavuuksista kuin varsinaisesta tietoisesta "trikistä".

Todisteet

Itse asiassa on niin, että nykyinen tiede ei voi sanoa mitään lopullista UFO-asiassa. Mää-

rättyyn rajaan saakka voimme tarkastella näitä ilmiöitä tieteellisin keinoin, mutta tuon rajan takana täytyy päätelmät tehdä tavalla, joka muistuttaa lähinnä uskomista. Eräs vaikeimmista ongelmista tieteellisessä UFO-tutkimuksessa on kysymys siitä, mikä on tarpeeksi pätevä todiste UFOjen "ylimaallisuudesta". Havaintopsykologian perusteella tiedämme sen, että inhimillisiin havaintoihin emme voi paljonkaan luottaa. Onko meillä sitten jotain konkreettisempia todisteita? Condonin raportin mukaan muutamat metallinkappaleet tai jäljet maaperässä eivät ole riittävä todiste siitä, että maapallollamme vierailisi muualta tulleita avaruusaluksia. Niin kauan kuin tiedemiehiltämme puuttuu fyysinen UFO, jota he voisivat vapaasti tutkia, niin kauan UFO-todisteista löytyy aina joitakin aukkoja.

Asenteet

Condonin raportti osoittaa selvästi, että nykyinen tiede ei voi selittää kaikkia UFO-ilmiöitä. Nämä tunnistamattomat tapaukset juuri muodostavat sen kriittisen alueen, jossa varsinainen tiede ei enää voi operoida, vaan jossa persoonallinen ajattelu ratkaisee asiat. On lähinnä kolme tapaa asennoitua niihin UFO-tapauksiin, joita nykyinen tiede ei pysty tunnistamaan. Ensinnäkin voimme ottaa asian konservatiivisesti ja päätellä, että ilmeisesti selvittämättömätkin tapaukset voitaisiin osoittaa aivan tavanomaisiksi ilmiöiksi, jos näistä tapauksista olisi riittävästi pätevää tietoa. Toisaalta voimme päätyä aivan radikaaliin ajatukseen, jonka mukaan UFO-ilmiöihin sisältyy jotain "ylimaallista". Kolmas vaihtoehto, voimme kutsua sitä liberaaliksi, jättää ratkaisun tässä vaiheessa avoimeksi.

Kysymys on siis lähinnä siitä, miten tunnistamattomat UFO-tapaukset tulisi tulkita. Samoin kuin esim. Raamattua tai vaikkapa yhteiskunnallisia

ilmiöitä tulkitaan hyvin eri tavoin, riippuen kunkin yksilön viitetaustasta, samoin UFO-ilmiöitä voidaan selittää monella eri tavalla. Nykyisessä tilanteessa tiede ei voi antaa vastausta siihen, mikä tulkinta on oikeassa. Ei siis voida ilman muuta syyttää Condonin komiteaa tai USA:n ilmavoimia "trikistä", jos ne suhtautuvat UFOihin konservatiivisesti. UFOt ovat vielä nykyisin suuressa määrin "uskon asia", sellainen asia, jossa tehdään pahoja erehdyksiä sekä puolin että toisin.

Maahisia vai muukalaisia?

Myös varsinaisten ufologien piiristä voimme löytää monenlaisia tulkintoja ja selityksiä, vaikka he yleensä ovatkin yksimielisiä siitä, että UFOihin sisältyy jotain uutta ja "ylimaallista". Näissä piireissä on vanha kunnon ulkoavaruusteoria ollut yleensä kaikkein suosituin. Tosin monia muitakin selityksiä ja teorioita on esitetty, mutta niiden kannatus on ollut vähäisempää. Viime vuosien aikana ulkoavaruusteorian asema on kuitenkin vähitellen heikentynyt, sillä varsinkin englanninkielisessä maailmassa useat huomattavat ufologit ovat päätyneet siihen tulokseen, että UFOjen takana olevan tuntemattoman kulttuurin ei välttämättä tarvitse tulla ulkoavaruudesta. Nämä UFO-tutkijat ovat pikemminkin sitä mieltä, että UFOt ovat kotoisin jonkinlaisesta anti-maailmasta, toisilta tasoilta, tai että nämä ilmiöt liittyvät kiinteästi erilaisiin parapsykologisiin ja parafyysisiin ilmiöihin.

On hyvin todennäköistä, ettei nyt alkanut 70-luku tuo mitään oleellista ratkaisua UFO-asiaan. Saattaapa käydä niinkin, että ongelma tulee yhä monimutkaisemmaksi. Tämä saattaa tuntua varsin pessimistiseltä ajatukselta, mutta nykynäkymät tuskin oikeuttavat muunlaiseen johtopäätökseen. Kaikella on aikansa. (TK)

Suomessa tehtyjä havaintoja

UFO LÄHELLÄ OULUA - HAVAINTO VUONNA 1967

Oulun UFO-kerhon tutkijajaoston jäseneksi liittynyt Pentti Nissilä haastatteli 10.1.1970 rouva N.N:ää, jolla oli lokakuun 10 päivänä 1967 Oulun lähistöllä UFO-havainto. Haastattelupöytäkirjan yleisselostus antaa tapauksesta seuraavan kuvan:

Rouva N.N. oli mainittuna päivänä klo 20 - 21 tienoissa tulossa Tuiran kaupunginosasta kävellen kotiin ja oli juuri alittanut pienehkön voimalinjan. Tällöin hän alkoi tuntea ilmanpainetta ja huomasi sähköjohtojen yläpuolella kirkasta valoa, joka näytti liikkuvan läheisen tehtaan, Typpi Oy:n suunnasta. Samalla kuului piipitystä, joka loppui, kun esine pysähtyi sähkölankojen päälle. Pohjan mustasta osasta tuli esiin ohuehko tappi, joka pienen hetken ajan kosketti reunimmaista sähköjohtoa. Tällöin esineestä kuului sähköistä rätinää. Sauvan mentyä takaisin esineeseen alkoi epäsäännöllistä piipitystä jälleen kuulua. Esine teki lenkin sähköjohtojen yläpuolella ja pysähtyi, lähti sitten uudelleen liikkeelle ja poistui nopeasti sähköjohtojen suuntaisesti. Tällöin lähes samassa suunnassa olevan talon koira alkoi heti ulvoa. Sitten esine muutti suuntaa enemmän yläviistoon ja pieneni nopeasti häviten taivaalle. Rouva N.N. kertoi, että nähdessään esineen hän oli yrittänyt juosta, mutta jalat eivät totelleet.

Havaintopaikka

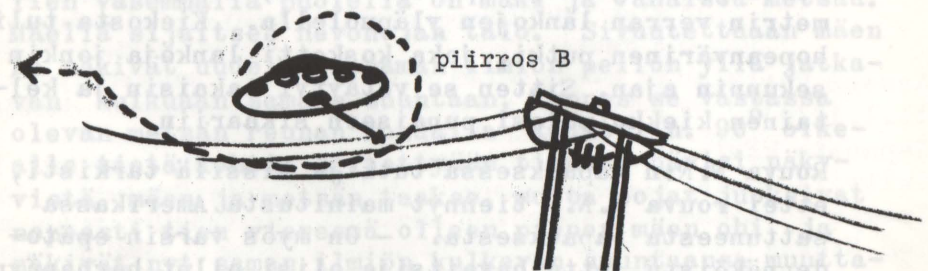
Havainto tehtiin Liikasentiellä, Kuivasjärvi, Oulu, lähellä erään tien risteystä. Maasto suoperäinen, etäisyys lähimpään ihmisasuntoon n. 150 m. Typpi Oy:n tehdaslaitos n. 2,5 km päässä. Yleinen näkyvyys havaintopaikalla hyvä. Lämpötila +5°C, jonkinverran syysusvaa. Lunta ei vielä ollut tällä alueella. Havainnon kestoaika noin 10 - 30 sekuntia. Muita UFOja ei ollut näkyvissä.

UFOn muoto ja yksityiskohdat

Haastateltava kertoi, että UFOn ulkokehällä oli ollut 9 keltaista valoa, osa himmeämpiä, osa taas kirkkaampia. Valot olivat olleet kananmunanmuotoisia ja näyttäneet liikkuvan kehällä. UFOn väri oli ollut harmaa, väritetyn posliinin kiiltoinen. Esineen korkeus oli ollut 1,5 m ja leveys noin 3 m, sivulta ellipsin muotoinen, päällä kohouma ja pohjassa musta alue keskellä. Lähimmillään UFO oli 50 metrin päässä ja alimmillaan noin 10 metriä maanpinnasta (asteissa 20°). Ilmansuuntana oli eteläkaakko ja se hävisi viistosti ylös. Esineestä jäi heikko savu- tai sumujuova. Sähkölaitteissa ei havaittu häiriöitä.

piirros A

piirros B

Silminnäkijän kuvauksen mukainen piirros A UFO:sta, joka käyttäytyi piirroksen B mukaisesti.

Silminnäkijä

Rouva N.N:n ruumiillinen kunto sekä henkinen tasapaino oli havaintohetkellä normaali, eikä hän ollut alkoholin tai muun sivuvaikutuksen alainen. Mutta UFOn tullessa lähelle oli alkanut tuntua kuvottava olo ja eräänlainen paine. Rouva N.N. oli halunnut päästä nopeasti kotiin, koska hän pelkäsi UFOa. Ja pelko jatkui koko illan. Tapauksesta rouva N.N. kertoi vasta monen kuukauden päästä naapureille, eikä hän ilmoittanut havainnostaan sanomalehtiin. Lentävistä lautasista havainnontekijällä ei ollut aikaisemmin ollut selvää käsitystä.

Tutkijan huomioita

Tutkija Pentti Nissilä kävi paikalla, jossa havainto oli tehty. Hänen mukaansa haastateltava suhtautui aluksi pidättyväisesti, sitten myöhemmin avoimesti. Rouva N.N. vaikutti tasapainoiselta ja luotettavalta. Kertomuksen mukaan näky oli järkyttänyt häntä suuresti.

Vastaavanlainen tapaus, jossa UFOsta on putkimainen tappi kosketellut voimajohtoja, löytyy Yhdysvalloista vuodelta 1965. Tällöin 16-vuotias lukiolainen Joseph Jalbert havaitsi Massachusettin osavaltiossa lähellä Exeteriä voimajohtojen yllä punertavan sikaarin muotoisen UFOn. Sikaarista irtosi keltainen kiekko, joka myös liukui voimajohtojen suuntaisesti ja pysähtyi 60 metrin päähän havaitsijasta johtojen päälle siten, että se oli vain metrin verran lankojen yläpuolella. Kiekosta tuli hopeanvärinen putki, joka kosketti lankoja jonkin sekunnin ajan. Sitten se vetäytyi takaisin ja keltainen kiekko palasi punaiseen sikaariin.

Rouva N.N:n tapauksessa tutkija Nissilä tarkisti, ettei rouva N.N. tiennyt mainitusta Amerikassa sattuneesta tapauksesta. On myös varsin epätodennäköistä, että havaitsija olisi ollut harhanäyn, hallusinaation tai muun ns. tavanomaisen psyykkis-fyysisen ilmiön vallassa, jolloin hän olisi saattanut nähdä jonkin luonnollisen ilmiön, joka olemassaolevilla tiedoilla voitaisiin selvittää.

Todisteet

Jälleen on todettava, että se mitä havainnosta on saatu irti on haastattelupöytäkirja (UFO-lomake), silminnäkijän kertomus, piirros ja yhtymäkohdat havaintoon toisella mantereella sekä ne mielenkiintoiset yksityiskohdat, jotka jo tunnemme lukuisista kertomuksista, tuhansista raporteista. - Tässä on myös jälleen yksi havainto, jonka kvalitatiivinen olemus kuuluu niiden UFO-havaintojen joukkoon, joita salataan. Joko ei uskalleta kertoa ollenkaan tai mikäli se tehdään, pysytään tuntemattomana. Selitys ja havainnon kataloginen arvo punnitaan niin monella tavalla.

Matias Päätalo

UFO NURMIJÄRVELLÄ

Sunnuntaina tammikuun 11 päivänä 1970 klo 19,00 oli kaksi nuorta miestä tulossa Uotilan kylästä Nurmijärven kirkolle kävellen, kun he huomasivat kulkusuuntansa takaa ilmestyvän heikosti valaistun tuntemattoman oranssista valoa sykkivän esineen tapaisen soikeahkon kohteen lentävän matalalla verkkaista vauhtia heistä viistoon vasemmalle - pohjoiseen. Tien vasemmalla puolella on mäki ja vähäistä metsää. Mäellä sijaitsee Hevonojan talo. Sivuutettuaan mäen he näkivät uudelleen saman ilmiön pellon yllä jatkavan kulkuaan samaan suuntaan, kunnes se vastassa olevan metsän reunan kohdalla kääntyi n. 90° oikealle tietä kohti. Ylitettyään tien se hävisi näkyvistä mäen ja metsän taakse, mutta pojat juoksivat nopeasti tien vieressä olleen pienen mäen ohi ja näkivät nyt saman ilmiön kulkevan suuntaansa muuttaneena kohti Nurmijärven kirkonkylää. Se ylitti Luhtajoen ja sen läheisyydessä olevia taloja ja huvi-

loita. Mutta sitten se pysähtyi ja palasi samaa reittiä takaisin päin n. 300 metriä pysähtyen Nymanin talon ja joen väliseen kohtaan, jossa se pysyi paikallaan n. 5 minuutin ajan puna-keltaista valoa sykkien. Sitten se lähti liikkeelle kirkonkylän suuntaan ja kuljettuaan n. 400 metriä teki äkkiä käännöksen vasemmalle pohjoiseen eli Rajamäen aseman suuntaan ampaisten yli maantien ja metsäisen rinteen.

Radio- ja televisiovastaanottimissa esiintyi samanaikaisesti häiriöitä valoilmiön kulkureitin varrella. Esim. erään talon television kuvaruudussa kuva pimeni ja keskelle kuvaruutua ilmestyi kirkas valoisa läiskä ja samanaikaisesti kuului hälyytyssireenin kaltainen ääni. Myös Rajamäen kylästä on saatu tietoja ilmenneistä radio- ja tv-häiriöistä.

Viljo Penttilä

”Avaruustauti” iski hiihtäjiin

Oudon ”avaruusilmiön” koki kaksi nuorta hiihtomatkalla ollutta miestä Heinolan maalaiskunnan Imjärvellä keskiviikkona iltahämärissä. Miehet joutuivat tapauksen jälkeen käymään lääkärissä äkillisten oireiden vuoksi.

Esko Viljo ja Aarno Heinonen olivat treenausmielessä lähteneet metsäladulle. Hengähdystauolla heidän yläpuolelleen aivan lähelle ilmestyi häikäisevä valo ja samalla näkyi hangella erittäin kirkas noin metrin läpimittainen pyöreä heijastuma.

Ilmiö meni nopeasti ohi, mutta toinen miehistä alkoi voida pahoin ja antoi ylen. Hän kykeni liikkumaan vain vaivoin ja hengitystä ahdisti. Toiselta turposivat kasvot lievästi. Molemmat miehet joutuivat turvautumaan lääkärinapuun.

Ilmiön arvellaan liittyvän ilmakehän sähköpurkauksiin, mihin mielessä havaitut oireet myös tuntuvat viittaavan.

(Kansan Uutiset 11.1.1970)
Tapausta käsitelty lähemmin Suomen Kuvalehden N:ossa 7.

Ufoja taas?

Outo valopallo seurasi poikaa Haapajärvellä

Harvinaisen jouluseikkailun koki Haapajärvellä jouluna koululainen Juhani Eronen. Hän oli joulupäivänä klo 16 tienoilla katsellut kauppalan keskustassa lähellä järven rantaa olevan kotinsa ikkunasta järvelle ja nähnyt jäällä moottorikelkan. Pojalla oli luistimet jalassaan ja tarkoitus oli lähteä jäälle luistelemaan. Näin hän tekikin, mutta luistelumatka loppui kuitenkin lyhyeen merkillisen havainnon vuoksi.

Kun Juhani Eronen oli tullut jäälle ja oli suunnilleen keskikohdalla järveä, havaitsi hän yhtäkkiä jonkin matkan päässä itsestään oudonnäköisen valopallon, jonka pinta hehkui punaisena. Pallon suunnasta kuului vinkumista tai pikemminkin sihinää muistuttavaa ääntä.

Poika säikähti outoa esinettä ja lähti nopeasti luistelemaan kohti rantaa. Hän katsoi kolme kertaa taakse ja näki, että valopallo tuli perässä. Kun hän rantalaiturin luona neljännen kerran katsoi taakseen, ei palloa enää näkynyt. Rannasta poika juoksi nopasti kotiinsa ja kertoi tapahtuneesta.

Vanhempi väki lähti ottamaan selvää tapahtuneesta, mutta jäällä ei tavattu valopallosta jälkeäkään. Pojan nopean paluumatkan jäljet sensijaan olivat selvästi nähtävissä.

8-vuotiaan Juhani Erosen äiti Margit Eronen kertoi, että kun poika ilmestyi rannanpuoleiselle verannalle ikkunaan koputtamaan, oli hän tärissyt ja ollut valkoiseksi valahtaneena pelosta. Hän oli vakuuttunut siitä, että Juhani oli nähnyt sen, mitä tämä oli kertonut nähneensä. Samaa vakuutti myös pojan isä Juha Eronen.

Edellä olevat tiedot tapahtumasta kertoi "Keskipohjanmaalle" havainnon tekijä Juhani Eronen itse, joten kysymyksessä on silminnäkijän oma kuvaus.

Mainittakoon vielä, että valopallo oli liikkunut hieman jäänpintaa ylempänä.

Ufoja on nähty viime aikoina muuallakin. Pudasjärvellä laskeutui sukkulanmuotoinen valopatsas 1,5 metrin korkeudelle maantien pinnasta Kouvan tiellä lähellä Jäkäläyaaraa. Ilmiön havaitsivat kolme eri henkilöä, jotka olivat matkaamassa autolla tiellä. Heidän oli hiljennettävä vauhtia ja jarrutettava todentuituisen ja ääriviivoiltaan selvän valopatsaan vuoksi. Kouvan tiellä havaittu Ufo oli halkaisijaltaan arviolta puolisen metriä. Alapäässä sillä oli pyrstönä nuotionpunaisena hehkunut liekki, keskikohdalla selvästi tummempi osa ja yläpää hehkui punaisena.

Haapajärven jäällä Juhani Erosen näkemä ja häntä seurannut outo valopallo oli pojan kuvauksen mukaan kooltaan hieman koripalloa suurempi.

"Suomessa tehtyjä havaintoja" jatkuu sivulla 16

KIRJE ENGLANNISTA

"Hyvä rouva N.

Tutkimukseni kohdistuvat siihen UFO-ilmiön osatekijään, jota kutsuisin "avaruuslasten ongelmaksi". Tämä tarkoittaa tapauksia, jolloin lapset joko suoranaisesti tai vaikkapa epäsuorastikin ovat liittyneet väitettyjen avaruusihmisten ongelmaan.

Tähän astiset tutkimukseni antavat aihetta uskoa, että avaruuslapsitapaukset jakautuvat kahteen luokkaan. Korostan, että nämä luokat eivät mitenkään perustu varmoihin johtopäätöksiin; ne muodostavat ainoastaan erään lähtökohdan aihepiirin laajemmalle tutkimukselle.

Ensinnäkin epäsuorat tapaukset. Tähän luokkaan kuuluvat tapaukset muodostavat osan ilmiön historiallisista osatekijöistä. Lyhyesti sanottuna tapauksien kulku on seuraava: lapsi, poika tai tyttö, ilmaantuu ihmisten keskuuteen kenenkään tietämättä mistä ja milloin, hän vaeltelee ympäriinsä täysin tietämättömänä nykyisistä olosuhteistaan. Hän poikkeaa yleensä ulkonäöltään paikallisista asukkaista eikä useinkaan pysty puhumaan mitään tunnettua kieltä. Erikoinen ruumiinrakenne ja E.S.P. liittyvät erikoisina piirteinä erääseen hiljan sattuneeseen tapaukseen.

Suoranaiset tapaukset kuuluvat "Kontaktimyytin" alueelle ollen vähintään yhtä kiintoisia. Hyvän esimerkin tällaisesta tapauksesta muodostaa Cynthia Appletonin väitetyn kontaktin jälkivaihe v. 1959. Hänen mukaansa avaruusvieraat ennustivat Matthew Appletonin syntyvän kesäkuun 1. pnä 1959 ja myöskin sanoivat, että tämä tulisi olemaan heidän vaikutuksensa alaisena. Matthew'n oli määrä olla yksi MONISTA.

Mikäli sattuisitte tietämään tällaisista tapauksista, olisin kiitollinen kaikista yksityiskohdista.

Parhain terveisin

PAUL GREGORY
25 Wye Road
Clayton
Newcastle-Under-Lyme
Staffordshire, England".

Mikäli VIMANAn lukijoilla on tiedossaan kirjeessä mainitun kaltaisia tapauksia, kehoitamme vastaamaan mr. Gregorylle joko suoraan tai toimituksen kautta. Hoidamme suomen kielisten kertomusten kääntämisen englanniksi. Niitäkin, jotka kirjoittavat mahdolliset selostuksensa englanniksi ja lähettävät ne suoraan Englantiin, pyydetään lähettämään siitä kappale myös toimitukselle.

KESÄN UFO-SEMINAARI

31.7. - 2.8.

Heinä-elokuun vaihteessa Suomen UFO-tutkimus (seminaaritoimikunta) järjestää kesäisen UFO-tapahtuman, kolme päivää kestävän UFO-seminaarin. Seminaari alkaa perjantaina 31.7. ja päättyy sunnuntaina 2.8. Tapahtumapaikkana on Kansanlähetyksen opintokeskus, joka sijaitsee Hausjärven Ryttylässä, lähellä Riihimäkeä. Asiasta tarkemmin seuraavan VIMANAn yhteydessä. Ehdotukset ja tiedustelut osoitteeseen:

Suomen UFO-tutkimus, Uro.

T.I.E. de MIES:

TÄHDENPAKOLAISIA VAI SANANSAATTAJIA - JOITAKIN EPÄMÄÄRÄISIÄ AJATUKSIA

Flying Saucer Review-lehden viime numerossa P. F. Sharp esittää selkäpiitä karmivan "teorian" UFOjen lopullisista motiiveista; kirjoituksen nimenä on 'Interstellar refugees', tähdenpakolaiset. 'Ufonautit' olisivat tavallaan maanpakolaisia, joiden omaa planeettajärjestelmää uhkasi tuho: 'heidän' aurinkonsa vetyvarat olivat lopullaan ja edessä olisi ollut polttohautaus elävältä sen mukaan mitä kiintotähtien kehityksestä tiedetään; loppuvaiheessaan ne näet paisuvat ja nielaisevat mahdolliset kiertolaisensa. Nyt 'heidän' kulttuurinsa rippeet olisivat etsimässä vakaampaa ja viileämpää tyyssijaa . . . ja sellaisen vihdoin löytäneet. "Ehkäpä kateelliset, ahnaat ja vihamieliset silmät vahtivat meitä lähiavaruudessa" (Sharp, 1970).

Tuosta ajatuksesta voinee sanoa heti ainakin sen, että siinä taidetaan inhimillistää asioita. Ihmisethän eivät yleensä tulkitse naapuriensa motiiveja 'parhain päin' - epäilette? Sanokaa siis esimiehellenne, mitä asiaa tuntevana harrastajana ajattelette viimeisistä UFOkirjoista: Trench, Rehnin Nya fakta, Chapman, Catoe, Humanoids 2. painos, Lorenzen-pariskunnan The whole story, Saunders and Harkins, Condonin raportti, Blue Bookin ex-salaiset (vuoteen 1967) asiakirjat - julk. NICAP 1968, USA:n kongressin tiede- ja avaruusvaliokunnan UFO-symposio vuodelta 1968, McDonaldin kootut esitelmät, Valleen Passport to Magonia - ym?

Sharpin teoria on kuitenkin sikäli viehättävä,

että ns. UFO-ilmiöille on keksitty yksinkertainen, konkreettinen, tieteellisesti hyväksyttävä 'osatulkinta' - vastaus kysymykseen miksi - edellyttäen, että ilmiö on olemassa. Aivan eri asia on, että tämä inhimillinen tulkinta voi olla väärä; tieteessä, myös pseudotieteessä, saa esittää hypoteeseja.

On outoa, että näin kirkkaasti muotoiltu hypoteesi näkee päivänvalon vasta vuonna 20 jälkeen Arnoldin havainnon. Tuon jännittävän vaihtoehdon - vaihtoehtohan se vain on: on pelastusteorioita - luulisi ilman muuta juolahtavan kenen tahansa tähtitiedettä vähänkin lukeneen mieleen; niin kävi mm. kirjoittaja-nimimerkille - inhimillisistä syistä - monta vuotta sitten; tietenkin lukemisen vähyydellä voi olla osuutensa asiaan.

Mutta eivätkö tällaiset pohdinnat ole ennenaikaisia? Tarkastellaanpa johdannoksi Condonin raportin (1969) jälkeistä tilannetta. Eiköhän havaintojen tehostettua keruuta ja kansainvälisen tutkimusjärjestön luomista - APROkaan ei ole tarpeeksi tehokas - ole entistä suuremmalla syyllä pidettävä kansainvälisen ufologian keskeisenä tehtävänä? (Ufologia tarkoittaa tässä epävirallista poikkitieteellistä tutkimusalaa, ei vulgäärimetafyysistä järjestelmää jollainen mm. astrologia on; jälkiliite tuo mieleen yhtä ja toista, mm. kantasanan logos, järki.) Ns. UFO-ilmiötä ei ole pidetty edes mahdollisena juuri millään virallisella taholla. (UFO jääköön tässä lähemmin määrittelemättä - vrt. vaikka Condon 1969; tunnistamatta jäänyt musta lintu, jonka täytyy olla joko kottarainen tai mustavaris, ei kuitenkaan ole ns. unidentified flying object.) Toisaalta hyvin dokumentoituja raportteja tulee jatkuvasti - yleensä ei lehdistöön asti, ei ainakaan tyydyttävästi dokumentoituina; arviolta satapäinen tiedemiesten - osaksi nimekkäitten - ja muiden tutkijain puoleksi organisoitunut joukko kerää havaintoja ilman minkäänlaisia määrärahoja. Täten havainnoimisen tehostaminen ja tarkentami-

nen lienee ufologian lähin tehtävä jo käytännön 'ulkopoliittisista' syistä: tehokas tutkimusorganisaatio edellyttää probleeman yleisen tiedostamisen. Sen vuoksi hyvin hoidettuun ufopolitiikkaan kuuluisi pätevä julkinen informaatio, sillä virallisiin tahoihin voidaan vaikuttaa 'alhaalta päin'; edellytyksenä ovat UFOjen esiintymisen lisäksi hyvin dokumentoidut seikkaperäiset havainnot, massahavainnot, poliisi-, sotilasryhmien ja lentohenkilöstön havainnot, mieluimmin lähi- ja manööverihavainnot - näitähän on paljon. Lisäksi tarvitaan päteviä kenttätutkijoita ja ennakkoluuloton lehdistö. USA:n akateemisten piirien viimeaikainen ufoliikehdintä onkin saanut melkoiset sysäykset juuri tiedotusvälineistä käsin; kongressi, viime kädessä kansa ja lehdistö, on vaatinut ja aikaansaanutkin toimenpiteitä (Condonin komitean esihistoria: vrt.esim. Edwards 1967, Saunders ja Harkins 1969 - kahden Condonin erottaman professorin 'vastaraportti'; kongressin tiede- ja avaruusvaliokunnan UFO-symposio heinäkuussa 1968, siitä ks. myös Winder 1969). Tehokas organisaatio ja varat tarvittaisiin; toteutuskelpoisia tutkimusaiheita olisi, kuten monet johtavat tähtitieteilijät, fyysikot, psykologit ym. ovat viime aikoina eri yhteyksissä todenneet (Hynek, McDonald, Vallee, Saunders, Sprinkle, Baker ym.ym.)

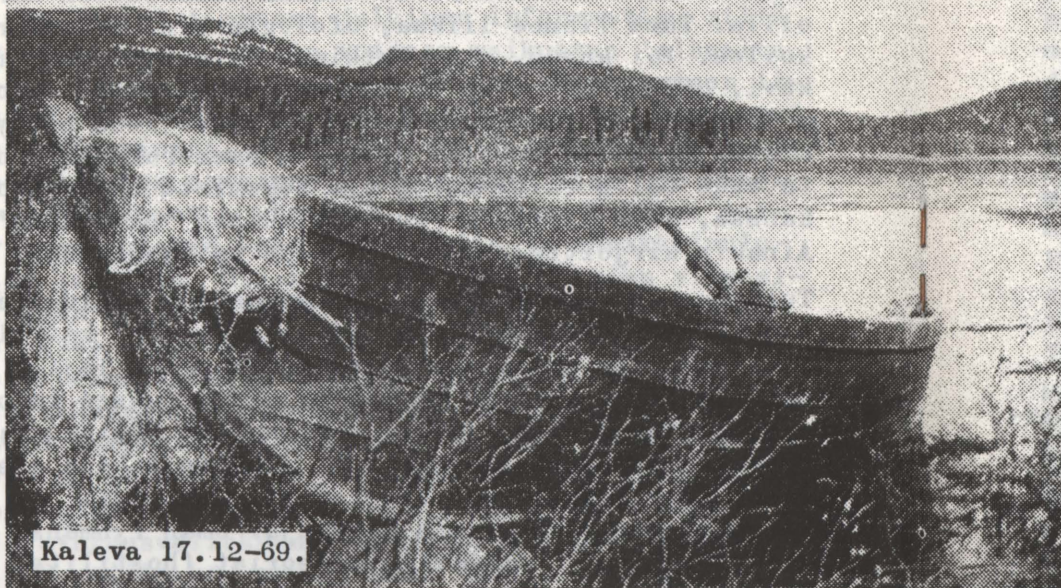
Tämä koskee julkista tutkimusta. Voiko siitä olla eri mieltä? Yksityisillä 'kontaktihenkilöillä' voi hyvinkin olla yksityistietonsa, mutta mikä takaa niiden aitouden? Heidänkin 'raporttinsa' on taltioitava, monestakin syystä. 'Kaikki väitteet tallennettava mihinkään niistä uskomatta' on Michelin metodologinen vaalilause.

'Ilmassa' on merkkejä, jotka enteilevät asiallisen ufotutkimuksen ja virallisen mielipiteen jyrkkää erkanemista. Tietyt ilmiöt ns. flap-alueilla ja ilmeisten ns. maahanlaskeutumisten yhteydessä sisältävät eräitä 'irrationaalisia','psyykkisiä' aineksia, jotka ovat viralliselle tieteelle vieläkin suurempi kauhistus kuin UFOt, vaikka parapsykologia-pahanen väittää tuntevansa näitä ilmiöitä. ESP ja UFO: taikauskoon vetoava tieteen mörkö toisen samanlaisen hartioilla. Tämä lienee liikaa; ufologienkin rintama rakoilee. Voi käydä, että tutkimus tyrehtyy. Kävi miten kävi, UFO-kerhot ovat täyttäneet tehtävänsä 'informoitujen' yhdyssiteenä; asian harrastajissa näkyy olevan pitkälle menevää henkistä samanrakenteisuutta eikä tällä välttämättä ole tekemistä taikauskon kanssa, joka kylläkin rehottaa näissä 'piireissä'. Ainakin kirjoittaja-nimimerkki on taikauskoinen.

Tutkimus on kesken, mutta ihmisluontoon kuuluu kärsimättömyys; sallittakoon erityisesti eräs kaikelle tutkimukselle ominainen kärsimättömyyden laji, niin vaarallinen kuin se onkin: tutkimuksen tulos pyritään ennakoimaan vielä tutkimuksen kestäessä; puhutaan työhypoteeseista jne. UFOjen takana olevasta intelligenssistä tai intelligensseistä on esitetty kaikenkarvaisia arveluja. Oman ryhmänsä muodostavat ns. vihamielisyysteoriat (hostility-theories). Monien (usein tietenkin epäilyttävien, mutta oudon realistisesti toistuvien) kohtaamiskertomusten mukaan ufonautit - olivat 'he' robotteja tai mitä tahansa - ovat olleet kiusallisia häiritsijöitä, jopa vahingontekijöitä, joskin 'he' useimmiten vain pötkivät lautasiinsa ja lentävät tiehensä; toisaalta on tieteisjutun kaltaisia mieltäylentäviä kuvauksia hyväntahtoisista humanoideista (esim. Fontes 1967, Creighton 1969; vrt. VIMANA 3 -4/1967).

Mainittakoon, että alan (vai sanotaanko 'alan') tuotteliain, samalla ehkä pätevin kenttätutkija John Keel - metodologinen uranuurtaja (ns.flap-alue-tutkimukset; Keel on vastikään perustanut tutkimusorganisaation omia menetelmiään silmällä-pitäen) - on lukuisissa perusteellisissa, tavatonta kirjallisuuden tuntemusta osoittavissa artikkeleissaan päätynyt varsin karmaisevaan näkemykseen:

Jatkuu sivulla 18.

Kuusamon Vuosselinjärvi on vuoden 1967 keväällä ollut kolmen henkilön kertoman mukaan ufon ilmestymispaikkana. Esine oli tällöin liikkunut äänettömästi ja leijunut joitakin sekunteja paikallaan lähellä jäisen järven pintaa.

Ufojen esiintymiselle Kuusamossa jatkuvasti uusia silminnäkijöitä

Kuusamo, 16. 12. (T. M.) Ufojen esiintyminen Kuusamossa on jatkunut jo useita vuosia. Erikoisesti on merkille pantavaa, että juuri malmipitoinen tunturiseutu on ollut niiden mielenkiinnon kohteena. Rukatunturissa on esim. tavattu magnetiittiesiintymän lisäksi länsirinteessä myös jonkin verran uraania. Myös Pudasjärvellä ja Sallassa ufot ovat esiintyneet melkein poikkeuksetta malmikenttien alueilla.

Liikkumissuunta on ollut voittopuoleisesti pohjois-eteläsuunta, sillä melkein aina ufot ovat ilmestyneet pohjoisesta ja kulkeneet joko itään tai etelään. Lisäksi havainnot on tehty joko yöllä tai aamuyön tunteina.

Sen jälkeen kun Kalevassa on kerrottu näistä merkillisistä ufoista, on niiden esiintymisistä ja liikkumisista tullut lukuisia ilmoituksia. Kaikille on ollut yhteistä se, ettei ilmiöistä ole aikaisemmin puhuttu kenellekään, koska on pelätty joutumista naurunalaiseksi.

Merkillisimmät havainnot ja kokemukset lentävistä lautasista ovat tehneet Kuusamon Rukajärven kyläläiset Arvo ja Viljo Keränen sekä Matti Aittokumpu. Tapahtumasta kertoi Arvo Keränen.

— Olimme kolmestaan vappuyönä v. 1967 kalassa Vuosselijärvellä, joka on Rukavaaran ja Valtavaaran juurella. Laitoimme verkkoja jään alle ja pilkimme, sillä jäät ovat vielä vappuna vahvat Kuusamossa. Kävellessämme kalapaikalle valoisana vappuyön aamuna näimme pohjoisella taivaalle valoilmiön, joka oli kuin tähti. Se suureni kuitenkin nopeasti, ja havaitsimme sen lähestyvän kovalla vauhdilla järveä.

— Arvelimme, että kyseessä on ns. satelliiteista peräisin olevaa avaruusromua, joka ilmakehään jouduttuaan on kuumentunut ja syöksyy maahan. Tämä esine ei kuitenkaan ollut mikään romulainen. Kun se tuli noin 200 metrin päähän meistä, se pysähtyi noin 50 metrin korkeuteen jään pinnasta ja jäi paikalleen joiksikin sekunneiksi, sanoi Keränen.

— Totesimme kaikki, että esine oli läpimitaltaan noin metrin ja vahvuudeltaan 70—60 senttiä. Se oli kauttaaltaan valon hehkuinen ja keskeltä kirkkaampi kuin laidoilta. Sen yläreunasta erottui selvästi kolme noin 50 sm:n pituista antennia, joista kaksi oli kiinni reunasta ja yksi esineen keskellä.

— Esineestä ei kuulunut mitään ääntä, eikä siitä lähtenyt mitään kaasuja tai savuja. Hetken leijuttuaan se rupesi nousemaan nopeasti ja suuntasi kulkunsa etelään häipyen näköpiiristämme horisontin taakse.

Esineen nousukulma oli loivempi kuin laskukulma, joka olikin verraten jyrkkä. Jäässä esineen leijumiskohdalla ei näkynyt mitään sulamisen merkkejä. Näky kummastutti meitä kaikkia, mutta emme sentään pelänneet. Yhteisesti totesimme vain, että siinä se oli ja meni. Mikä sitten lieneekin ollut. Jälkeenpäin on asia meille kuitenkin selvinnyt, että olimme nähneet salaperäisen ufon erittäin läheltä, kertoi Arvo Keränen.

Pudasjärven Syötteen juurella suksyllä tavatusta suuresta ufosta peräisin olleet pienet ufot suuntasivat myös kulkunsa Kuusamon tunturialueen ylitse. Eräs henkilö on nähnyt samanaikaisesti suuremman ufon tekevän ylösalaista liikettä Kuusamon tunturialueen itäpuolella.

Kaleva 22.1o -69

Tunnistamaton valoilmiö havaittiin Haapajärvellä

Haapajärvi (A.K.) Viime lauantai-iltana näkivät useat haapajärveläiset oudon valoilmiön. Se nähtiin noin 2,5 kilometrin päässä Haapajärven keskustasta sijaitsevan Haadanlammen rannalla. Ilmiön näkijät olivat vajaan kahden kilometrin päässä havainnostaan, kyseisen lammen toisella rannalla.

Maanviljelijän poika Einari Pasanen kertoi havainneensa ilmiön lauantai-iltana klo 20 aikaan ja seuranneensa sitä noin 20 minuutin ajan. Ilmiö oli ollut maassa ja näkynyt erittäin selvästi tummaa metsää vasten. Se oli väriltään purppuranpunainen ja muodoltaan pyöreä. Ilmiö pysyi paikallaan pienentyen vähitellen ja häipyi sitten. Selitystä ilmiölle ei toistaiseksi ole löydetty

Vaasa-lehti 15.1 -7o

Valoilmiö Kuortaneella

Kuortaneen kirkonkylässä näkivät useat henkilöt eilen klo 17.50 oudon valoilmiön. Idästä länteen lensi pyöreänmuotoinen tulenhehkuinen esine, joka välillä himmeni ja taas kirkastui ja näytti pyörivän akselinsa ympäri. Valoilmiö oli havaittavissa noin minuutin ajan eikä sen aikana kuulunut mitään moottorin ääntä.

"Suomessa tehtyjä havaintoja"
jatkuu sivulla 30.

Jatkoa sivulta 15

flap-alueilla, missä UFOja nähdään jatkuvasti (ainakin monin paikoin USA:ssa), olisi käynnissä jonkinlainen psykologinen harjoitussodankäynti asujamistoa kohtaan; MIBit, poltergeistit, hurjat hallusinaatiot ja ilkivalta esiintyvät tässä kuvassa. Että sekaannus olisi täydellinen, ufonautit ovat - hänen mukaansa - toisinaan muka neutraalin uteliaita, toisinaan ESP-kykyisiä profeettoja, jotka hallitsevat psi-ilmiön koko spektrin (Keelin tulevalla kirjalla on pahaenteinen nimi: "Troijan puuhevonen"; hän ei sijoita ufonautteja taivaaseen sanan missään mielessä). Ilmeisesti Keelin tuloksia on toistaiseksi pidettävä tentatiivisina, jonkin verran haparoivina. Luonnollisesti UFO-havainnot ovat omiaan nostattamaan pinnalle kaikenlaista psyykkistä rihkamaa, jota on enemmän kuin odottaa; kaiken tämän aineksen ei tarvitse olla suoranaisessa yhteydessä UFOihin.

Pimeässä ollaan, monessakin mielessä niinkuin skeptikko lisäisi. 'Kontaktihenkilöt' väittävät tietävänsä yhtä ja toista ; Keel arvelee, että aidoille - siinäpä varaus! - kontaktihenkilöille valehdellaan tahallisesti. He tekevät parhaassa tapauksessa - UFOjen kannalta - itsensä naurettaviksi, samoin UFOt taikauskosta vapaiden silmissä. Sumutus on täydellinen ja sumuverhon suojassa ufolaiset voivat tehdä mitä tahtovat. Ilmeisesti 'he' vasta harjoittelevat.

Valleen ja Michelin ohella Euroopan ehkä paras asiantuntija Charles Bowen 'ajatteli ääneen' FSR:n joulukuun numerossa (1969): tentatiivinen yleiskuva oli suunnilleen sama kuin Keelen.

Edesmennyt Fontes, aikanaan APROn ehkä huomattavin tutkija - muuten sisätautiopin professori - joka ennusti Brasilian 1965-UFOaallon päivän tarkkuudella, muuten TV:ssä (C. & J. Lorenzen, 1969), varoitti joskus mahdollisista planeetanvaltaajista; sopivia sillanpääasemia ja lymypaikkoja löytyy hänen mukaansa Brasiliasta. Taitaa langeta luonnostaan, että majuri Keyhoe, NICAPin johtaja, on ollut vastaavalla kannalla. Epäilemättä näillä on ollut muitakin vaihtoehtoja mielessään. Muista tunnetuimmista UFOjen 'panettelijoista', jotka samalla ovat melkoisia asiantuntijoita, mainittakoon H. Wilkins, J. Clark ja B. Steiger (viimeksimainittu on kirjoittanut monta kirjaa tästä teemasta - alan taitava, ei kovin yksityiskohtaisesti dokumentoiva popularisoija - 'tieteen popularisoija': mikä ajatus tässä yhteydessä!)

Jos tällaisiin tieteisromaanien maailmoihin mennään, mitä vaihtoehtoja on? Täytyyhän ufolaisille antaa mahdollisuus olla kilttejäkin meitä kohtaan. Voidaan Fred Hoylen tavoin 'uskoa' melko yhtenäiseen 'galaktiseen kulttuuriin', joka - tässä jätämme jo Hoylen - lähettelee tänne tutkimuspartioita ja luotaimia välilaskupaikkana ja tukikohtana esim. Mars-planeetta. Mikä olisi sellaisen kulttuurin tai ylipäänsä kulttuurien todennäköisyys maailmankaikkeudessa? Tähtitieteilijät arvioivat nykyisin, että tunnetunlaisenkin elämän edellytykset ovat aivan tavalliset avaruudessa; perustelut ovat tähtifysikaalisten havaintojen ja laskelmien varassa. "Astronomit ovat nyt melko yksimielisiä siitä, että varsin suurella osalla pääsarjan tähtiä (tästä myöhemmin) on ympärillään kiertolaisia ja että näiden olosuhteet, etäisyys keskustähdestä jne. ovat sopivat tuntemamme biologisen elämänmuodon syntymiselle" (Condon 1969 s.69). "Biologit taas uskovat, että elämää syntyy itsestään aina kun olosuhteet ovat sopivat" (Condon, s. 7o); useat keskeiset 'bio'-kemialliset yhdisteet tai niiden esiasteet syntyvät näet välittömästi, automaattisesti (tämän alan kokeellinen tutkimus lähti liikkeelle 1953, aikaisemmin tällaisia tuloksia olisi pidetty aivan fantastisina). (Nämä ovat yleisesti tunnettuja asioita, mutta pannaanpa Condonin tiliin.) Korkealle kehittyneiden hermostojen todennäköisyyttä maailmankaikkeudessa ei voida arvioida; se voi olla melkoinen. Siellä täällä, harvassa tosin, olisi humanoidikulttuureja, jotka voisivat olla ainakin radioyhteydessä keskenään - siinä on Hoylen 'linnunradan kulttuuri' - ehkä levittäytyä asumattomille tai va-

jaatasoisten eläinten kansoittamille planeetoille kuten maahan. Näiden erilliskulttuurien keski-ikä voisi olla miljoonia vuosia. Oma teoreettinen fysiikkamme ja sen mukna teknologiamme lienee vain rippeitä siitä, mitä se joskus voisi olla ja onkin ehkä muualla. Ehkä 'he' pääsevät tänne; aikaahan on. Ehkä 'he' parhaillaan arvioivat kehitysastettamme: voidaanko tällainen eläinlaji kelpuuttaa galaktiseen yhteisöön vai olisiko maan pinta saneerattava järkiperäistä ja kuten on tapana sanoa inhimillistä käyttöä varten, ennenkuin se muuttuu asujamistoineen kaatopaikaksi.

Pääosa UFOista olisi kaukana sijaitsevan intelligenssin etäissoluja, partioveneitä, toisarvoisiin tehtäviin - tutkimusaineiston keräämiseen, havainnoimiseen tms. - ohjelmoituja robotteja, luotaimia. Olisi kohtuullista odottaa, että niilläkin olisi jonkinlaiset itsepuolustuslaitteet. Ne olisivat tavallaan syyntakeettomia ikäviin välikohtauksiin kuten säteily- ja palovaurioihin, päällekarkauksiin, ehkä kidnappauksiinkin; niitähän ei ole ohjelmoitu filosofisiin keskusteluihin. Säteily- ja palovammat näyttävät olevan UFOjen läheisyydessä aika tavallisia; todisteita ei sentään liene niin paljon kuin esim. sähkölaitteita kohtaavista häiriöistä (ns. EM-vaikutuksesta, joista taitaa olla satoja raportteja; auton pysähtyminen on tavallisin EM-vaikutus). Eräät tolkuttomat robotit näyttävät ajaneen erään metsästäjäparan puuhun 1964 eräällä Kalifornian syrjätienoolla; ne yrittivät toinen toistensa olkapäille kiiveten nousta perässä (Coral Lorenzenin artikkeli FSR:n humanoidinumerossa 1966 ja kirjassa Flying Saucer Occupants); vastaavanlaisia 'todisteita' on koko lailla. Tällaisia tarinoita ei ehkä tarvitse ottaa vakavasti - missään mielessä, eihän roboteilta voi paljoa odottaa.

Asia voi muuttua vähän toiseksi, jos 'fiksu' mutta pirullinen 'ulkopuolinen entiteetti' keskustelisi kanssamme 'samalla tasolla' ja syytäisi kaameita uhkauksia. Silloin kyseessä tuskin olisi 'ohjelmointivirhe'. Ei muuten liene selvästi määriteltyjä teoreettisia esteitä sille, että ulkopuolinen intelligenssi, 'ETI' (extraterrestrial intelligence) - lyhenne vakiintui Condonin komiteassa - käyttäisi eläintarhoihinsa raahattujen ihmisnäytteiden, esim. vain DNA:n mukaan tehtyjä, sopivalla tavalla vikuutettuja - aivopestyjä tai aivovammaisia - 'asiamiehiä'. Jos ETI - olettakaamme se ufoilmiön 'selitykseksi', keskustelun käymiseksi, "for the sake of argument" kuten sanonta kuuluu - on 'hyvä', nämä asiamiehet olisivat poikkeuksellisen korkeatasoisia ihmisiä, 'mestareita', 'adepteja'. Olisipa heitä joukossamme!

Äskettäin esitettiin valitettavan hyvin dokumentoitu UFOn aiheuttama kuolemantapaus, johon liittyi vastaansanomattomilta tuntuvia UFOn lähihavaintoja, mm. merkkien vaihtoa: punahehkuinen UFO, joka oli liikehtinyt paikalla pitkään, vastasi taskulampun vilkutukseen (J.Stevens 1969). Tapaus, joka sattui Mohawk-joen varrella huhtikuussa 1968, tuntuu realistiselta ja kirjoittaja itse, eräs UFO-tutkija, oli paikan päällä mainituine taskulamppuineen. Joen jäältä oli löytynyt 15-vuotiaan pojan ruumis; UFO oli nähty viimeksi edellisenä päivänä 300 jaardin päässä ruumiin löytöpaikalta. Jäljistä päätellen poika oli ensin juossut, sitten raahautunut kohtaan, josta lumi ja jää oli sulanut jättäen ympyränmuotoisen jäljen; ruumis oli omituisen syvällä jäässä. Avantoa ei paikalla ollut. Virallinen kuolemansyy oli paleltuminen, "death due to exposure"; poliisit hokivat sitten tätä lääkärinlausuntoa. "Exposure" merkitsee myös säteilylle alttiiksi joutumista; toivokaamme että tämä uutinen on jotenkin vääristynyt, muutenhan kyseessä on UFOn aiheuttama lämpökuolema. Vaikka tiedot pitäisivät paikkansa - tässä ei voida käsitellä yksityiskohtia - kyseessä voisi olla UFOn taholta hirveä väärinkäsitys, ohjelmointivirhe. Ikävä kyllä, tapaukseen näyttää liittyvän MIBejä, omalaatuisesti käyttäytyviä oudon näköisiä vierailijoita, joista inhimillisyys tuntuu olevan kaukana.

MIBit, "men in black", ilmaantuivat ensin hämärimmän siiven UFO-kirjoitteluun. Ehkä he jäävät aivokummituk-

siksi. Toisaalta eräiden parhaiden UFO-tutkijoiden - C. Lorenzen (C. and J. Lorenzen, 1968 ss. 42 ja 193), J. Clark (1969) ja mainittu Keel (lukuisia artikkeleita) - merkillisen yksityiskohtaiset, kafkamaiset havainnot näistä 'tyypeistä' panevat hiukan ajattelemaan. MIBit ovat muka omituisen kiinnostuneita UFO-havaintojen tekijöistä ja UFO-tutkijoista. Heitä parveilee mitä järjettömimmissä puuhissa näiden asuntojen tienoilla. He pyrkivät haastattelemaan silminnäkijöitä vakuuttaen, että vaikeneminen on kultaa. He ajelevat uudenuutukaisissa Cadillaceissa (tai myös isoissa Buickeissa ja Lincolneissa), jotka ovat ihmeen usein - ei välttämättä - jotakin vanhentunutta malliaj rekisterikilvet ovat väärennetyt ainakin joissain tapauksissa ja ihmeen usein ne ovat Länsi-Virginian kilpiä. Erään herran housunlahje oli jäänyt vahingossa puolitankoon ja hänen paljaasta säärestään pilkisti sähköjohdon kaltainen muodostuma. 'Ellei totta niin hyvin keksitty'. Science fiction tunkeutuu harmaaseen arkeemme. Vai onko CIA pelissä oudoin menetelmin? Onko ETI epäyhtenäinen: paholaisia enkelten joukossa? Vai onko sitä ylipäänsä olemassa sen enempää kuin JETiä, lumimies-setää?

Ryhtykäämme tieteellisiksi. Sharpin vihamielisyysteoria on elegantti sikäli, että ETI:n otaksutut pahat aikeet saavat siinä eräänlaisen inhimillisen selityksensä: ne johtuisivat tarkasti määritellystä tähtifysikaalisesta tilanteesta, edellyttäen että asianomaisten humanoidien henkinen rakenne suunnilleen vastaa ihmisen keskimääräistä psyykettä. Tämä on suurenmoista - nimittäin teoreettisesti.

Astrofyysikot väittävät, että aurinkomme tulee muuttumaan 'punaiseksi jättiläiseksi': se laajenee, kuuma kaiken sulattava kaasu peittää kerran lähes koko planeettajärjestelmän. Ilmastomme kuumeneminen juuri ennen lopullista katastrofia tulee tosin olemaan hidas. Kokonaisia kulttuureja ehtii vielä syntyä ja kuolla tällä viime hetkellä; tosin ekologinen tasapaino ja maapallon asuttavuus ovat herkkiä muutamankin asteen lämmönnousulle. Mene tiedä, näkevätpähän aikanaan.

Kiintotähdet on valovoiman ja kirjotyypin mukaan asetettu kaksiulotteiseen koordinaatistoon, ns. Hertzsprung-Russellin kaavioon, jolloin pääosa tähdistä ryhmittyy ns. pääsarjaksi; se kuvastaa tähtien kehitystä. Tätä kehitystä voidaan seurata 'luonnossa'. Kehityskaari riippuu epäilemättä alkuolosuhteista, varsinkin tähden massasta, epäilemättä myös koostumuksesta. Havaintoja ja laskelmia on tehty pitkään; täyteen yksimielisyyteen ei ole päästy - onneksi, sillä näköalat ovat puistattavat. Auringon kokoisen tähden keski-iäksi lasketaan siinä 13 miljardia vuotta. Stabiilin, vakaan tilan kesto riippuu nyt herkästi massasta. Puolitoista kertaa aurinkoa kookkaamman tähden keskimääräinen ikä olisi vain 4 miljardin vuoden paikkeilla ja tämä on karkeasti ottaen samaa luokkaa kuin maapahasemme ikä. Toisaalta on huomattava, että tällaisten laskelmien arviointi edellyttää yksityiskohtaisen asiantuntemuksen; jollakulla lukijalla voi olla tarvittavat edellytykset. Vaikka teoriat - ne eivät liene valmiit - olisivat oikeat, niinkuin asia pääpiirteittäin lienee, tarvitaan monia empiirisiä vakioita (massoja, tiheyksiä, lämpötiloja, eri aineiden suhteellisia osuuksia jne.), joiden arvioinneissa voi aina tulla virheitä. Valitettavasti suunta lienee oikea: mitä isompi tähti, sen lyhytikäisempi. Kuten sanottu, vähäinenkin massan kasvu lienee kohtalokasta.

Ikävä kyllä aurinko on kiintotähtien pienemmässä päässä, joskaan ei mikään kääpiö (massan puolesta) - ikävä kokonaisuuden kannalta; täytyy aina epäitsekkäästi ajatella kokonaisuuden parasta. Jos korkealle kehittyneiden keskushermostojen ikä olisi samaa luokkaa kuin omamme, raihnaisten ihmisaivojen ja tuon kauhean selkäytimen ikä, planeetan syntymisestä laskien siinä 4-5 miljardia vuotta, silloinhan toisten planeettajärjestelmien humanoidit yleensä heräisivät tietoisuuteen vain huomatakseen olevansa matkalla kosmiseen krematorioon. Oli miten oli, tällaisen kohtalon luulisi olevan melko tavallinen

avaruudessa. Ehkä siitä on ulospääsy, esim. samankeskisten pallokuorien rakentaminen (planeettojen materiasta) keskustähden ympärille asukkaiden siirtyessä yhä ulommille kuorille ja sitten takaisin sisemmille tähden jäähtyessä. Lopuksi voitaisiin siirtyä muun ydinpolttoaineen - tai vastaavan - kuin vedyn käyttöön. Tuollaisia 'sfäärejä' on itse asiassa ehdotettukin tietynlaisten 'pimeiden' radioaaltolähteiden selitykseksi (ns. Dyson-kulttuurit ehdottajansa mukaan). Hiukan metafysiikkaan taipuvainen Fred Hoyle kuvittelee mielellään, että materian kehityksessä - tähtien, niiden aineksen, elämän, kulttuurien, viimein hänen 'galaktisen kulttuurinsa' evoluutiossa - ei yleensä tule ehdottomia umpikujia: luonnonlait olisivat sellaiset, että yhä korkeammat organisaatiot, järjestysasteet, pääsevät - ehkä vaivoin - toteutumaan. Luonnonlait ovat tietoteoreettisesti, tieteen teorian mukaan, omalla tavallaan satunnaisia, 'kontingenttejä' kuten tieteenfilosofit sanovat; vastakohtana ovat loogis-matemaattiset lauseet, jotka välttämättä seuraavat joistain muista lauseista. Luonnonlait 'vain sattuvat' olemaan mitä ovat; tämä tarkoittaa toisistaan riippumattomia lakeja, jotka ovat samassa asemassa toisiinsa kuin loogis-deduktiivisen järjestelmän aksioomit ja päättelysäännöt, jotka tunnetusti voidaan asettaa miten halutaan, kunhan vain sitten pidetään sopimuksesta kiinni. Hoyle uskoo, että luonnonlait 'sattuvat' - sanotussa tietoteoreettisessa mielessä - viemään aina korkeammille kehityksen portaille. Toisinkin voisi olla; näyttääpä nyt vain siltä, että on näin, ainakin korkeampien neuraalisten järjestelmien tasolle saakka. Ainakin tämän planeetan pinnalla yksityiset keskushermostot kylläkin nahistelevat pahan kerran keskenään. Miksi luonnonlakien kokonaisuus on sellainen, että tässä voidaan pohtia kaikenlaista, että kaikkeus ei ole esim. alkeishiukkasten järjestymätön kaaos (jolloin kehitys olisi mennyt 'vinoon' jo ensi askelmalla), se ei tietenkään kuulu tieteelle, tuskin muullekaan ihmistoiminnalle; mainittu usko 'kokonaisuuden' 'suunnitelmaan' tai 'järjellisyyteen' ei myöskään kuulu tieteen piiriin; ehkä se on 'uskontoa'.

Itse asiassa tällaiset käsitteet voivat olla sisällyksetöntä antropomorfismia, joka tarkkaan ottaen ei merkitse mitään: käsite on ehkä viety uuteen yhteyteen, jolloin se on voinut menettää merkityksensä. Kosmos voi olla huono tai hyvä pila. Ufolaisten invaasio voi alkaa huomenna. Mutta sittenkin . . . Jos se nyt alkaa huomenna, voimmehan kuvitella, että linnunratamme on sittenkin 'mielekäs' kokonaisuus, linnunradan tämä kolkka vain sattuu avaruusrosvoineen olemaan erityisen raadollinen. Jospa 'he' ovat galaktisen kulttuurin pohjimmaltaan hyvää tarkoittavia lähettiläitä, joiden ymmärtämättömät kauko-ohjatut robotit seurailevat autoja - ajattelematta yhtään seurauksia - pelottelevat, polttavat ja tappavat vahingossa lapsia, flirttailevat Antonio Villas-Boasin kanssa, teurastavatpa joskus Kenialaisen kylän. Tähän on heti lisättävä, että y h t ä k ä ä n tosi pahansuopaa, tarkoitettua väkivallantekoa ei ole koskaan todistettu sen enempää kuin muitakaan tekoja - vierailut ovat eri asia. Siitä kuinka eräskin UFO yritti peittää inhimillisellä tavalla jälkensä, kerrotaan hauska juttu. UFO seuraili erästä autoa, tökki sen tien sivuun, yritti sitten iskeä sen haitariksi puuta vasten ja onnistuikin; kuljettaja oli ehtinyt hypätä pois ja katseli ihmeissään outoa näytelmää. Jotkut kertovat tällaisia heikosti dokumentoituja juttuja (tässä tapauksessa Steiger).

Olettakaamme, että 'he' ovat hyväntahtoisia lähettiläitä. Kun 'he' tulevat tekemään lähempää tuttavuutta muidenkin kuin Antonio Villas-Boasin kanssa, nostamme kanuunanpiiput taivaalle ja annamme paukkua. Ehkäpä 'he' harjoittelevat juuri tämän varalle järjestelemällä roboteilleen tst-koulutusta ja psykologisen sodankäynnin harjoitusleirejä, joita joku Keel sitten innokkaasti tutkii. Ehkäpä heidän päämajansa on Marsin kuissa, joita eräät johtavat tähtitieteilijät kuten

Shklovski ovat epäilleet ontoiksi; niiden sanotaan uhmaavan taivaanmekaniikkaamme. Sharp kohottaa varottavan sormensa näitä taivaankappaleita kohti, joiden kreikkalaiset nimet Phobos ja Deimos merkitsevät 'kauhua'. Täytyy toivoa, että tällainen on turhaa ufofobiaa, ufodemonien seinälle piirtämistä.

- - -

L i s ä y s : Kirjassaan Uninvited visitors (1968, engl. painos Neville Spearmanilta 1969) biologi Ivan Sanderson pohdiskelee mainittua vaihtoehtoista mahdollisuutta, että 'eriasteiset' ufonautit olisivat kyllä saman ETI:n alaisia mutta eritasoisiin tehtäviin ohjelmoituja. Eräiden kapasiteetti ei riittäisi 'inhimilliseen' kanssakäymiseen; seurauksena voisi olla tahatonta vihamielisyyttä,pöyristyttäviä kohtaamisia jne. Tämä voisi - omalla tavallaan! - selittää yhtä ja toista. Tämä on vain eräs vaihtoehto; eräät ovat niin 'villejä', että luulisi vähänkin rajoittuneiden 'ufologien' voivan keskustella niistä vain lasin ääressä.

Kirjoituksessa mainittu kirjallisuus:

(Ensimmäisellä sivulla on mainittu muutamia viimeisimpiä alan asiallisia - standardinsa kullakin - kirjoja; muutamia niistä kirjoittaja ei ole saanut vielä käsiinsä, ne mainitaan kuitenkin alla.)

Bowen, Ch. 1969: Thinking aloud. FSR 15:6
Bowen, Ch., toim. ks. Humanoids
Catoe, Lynn 1969: UFOs and related subjects: An annotated bibliography
U.S. Government Printing Office. Vrt. FSR 15:4
Chapman, R. 1969: Unidenfief Flying Objects. Barker. Vrt. vaikkapa Bowenin arvostelu "An excellent 'Public relations' job" FSR 15:3.
Condon, E.U. 1969: Scientific study of unidentified flying objects. Bantam. Vrt. Coloradon UFO-tutkimus, VIMANA 1/1969. Joukko arviointeja viime vuonna FSR:ssa, UFO-Nachrichten!issä jne.
Creighton, G. 1969: Healing from UFOs. FSR 15:5
Edwards, F. 1967: UFOs - here and now.Lyle Stuart
Fontes, O. 1967: Humanoidilääkärit. VIMANA 3-4/1967 (FSR 5/1967)
Harney, J. 1969: The "men in black" reports. Should they be taken seriously? FSR 15/2
Humanoids (toim. C.Bowen)FSR:n erikoisnumero 1. 1966 ja 1968. Ilmestynyt laajennettuna 1969 (Neville Spearman).
Kongressi, USA 1969: Symposium on unidentified Flying objects. Hearings before the committee on Science and Astronautics. Catalogue no. PB 179541. The clearinghouse for fed.sc.and tech.inf. Vrt. Winder 1969 (alla).
Keel, J. 1967-69: Joukko artikkeleita FSR:ssa, nimenomaan erikoisnumerossa 2 (Beyond Condon). Ks. erityisesti VIMANA 2/1967.
Lorenzen, C. 1966 (uudet painokset 1968 ja 1969): UFO occupants in the United States. Humanoids-lehdessä ja -kirjassa (ks ylh)
Lorenzen, C.& J.1967: Flying Saucer Occupants.Signet.
Samat 1968: UFOs over the Americas. Signet.
Samat 1969: UFO - the whole story. Signet.
NICAP 1968: Project grudge and blue book reports 1 - 12. Vrt. Rehn s. 87. Nämä ovat vanhempia havaintoja (ennen Robertsonin paneelia 1953) mutta vasta äskettäin ne on saatu kokonaisuudessaan julkisuuteen.
Rehn, G. 1969: Nya fakta om de flyganda tefaten.Zindermans.
Sharp, P.F. 1970: Interstellar refugees. FSR 16:1
Saunders, D.R. and R.R. Harkins 1969: UFOs? Yes! Signet.
Steiger, B. & J. Whritenour 1967: Flying saucers are hostile. Tandem.
Stevens, J. 1969: Mystery on the Mohawk. FSR:n erikoisnumero 2 (Beyond Condon).
Trench, B. le P. 1969: Operation earth.Neville

Spearman.
Winder, R.H.B. 1969: Turning point. FSR 15:1
Vallee, J. 1969: Passport to Magonia: from folklore to flying saucers. Regnery. Vrt. Creightonin arvio, FSR 15:6

NEUVOSTOLIITTOLAINEN PROFESSORI USKOO AVARUUSKIELEN OLEMASSAOLOON

(UFO Nachrichten Nr. 161)

Moskova 14 marraskuuta.

"Toisilla tähdillä on älyllisiä olentoja. Paitsi kutsusignaaleja he lähettävät meille säännöllisesti tiedonantoja. Me emme kuitenkaan vielä tiedä, mitä tämä tietojen saapuminen avaruudesta merkitsee."

Näin sanoo tunnettu neuvostoliittolainen avaruusprofessori Nikolai Petrowitsch. Eräässä suuressa tutkimusraportissa hän esittää nyt päteviä todisteita väitteilleen.

Petrowitsch: "Puhekumppanimme" asuvat linnunradalla. Olemme heidän kanssaan alituisessa yhteydessä. Nyt etsimme heidän salaperäisten avaruusaakkostensa avainta. Tulemme sen kyllä selvittämään. Tässä voivat tietokoneet antaa meille arvokasta apua.

Professori Petrowitschin tutkimusraportti perustuu neuvostoliittolaisten "avaruuden kuunteluasemien" ilmoituksiin. Niiden kautta on jo vuosikausia saatu avaruudesta tietyille aaltopituuksille tarkoitettuja radiosignaaleja. Venäläiset vastaanottoasemat on varustettu jättimäisin radioteleskoopein.

Petrowitsch: Tutkimassamme avaruuden osassa on jo löydetty miljardeja tähtiä. Joillakin niistä täytyy olla pitkälle kehittyneitä olentoja. Ne ovat osaksi supersivilisaatioita, joilla on hallussaan valtavia energiavarastoja. Signaaleillaan he yrittävät epäilemättä päästä yhteyteen toisten avaruudenosien asukkaiden kanssa.

Moskovalainen professori mainitsee edelleen: Myös meillä Maassa on jo tekniset edellytykset antaa radioteitse vastauksia näille vieraille maailmoille. On jo ryhdytty ensimmäisiin yrityksiin tällaisen radiosillan rakentamiseksi. Hallitessamme eräänä päivänä avaruuskielen voimme tiedottaa toisillemme tekniikkamme ja kulttuurimme saavutuksista. Professori Petrowitschin mukaan on radiosillan rakentaminen maailmankaikkeuteen hyödyllisempää kuin miehitetty avaruuslento.

Tiedemies sanoo vielä: Tietojenvaihto toisten tähtien asukkaiden kanssa tulee jouduttamaan tutkimustamme. Vieraat olennot voivat tässä olla opettajiamme.
(Bild, 14 marraskuuta 1969)

UFO-66:n kerhokokoukset ovat tämän kevään aikana seuraavasti: 22.3., 26.4., 31.5. Kokoukset pidetään Lappeenrannan nuorisotalossa alkaen klo 18. Tervetuloa!

☆☆☆☆☆

UFOJA HAAGASSA

Eräänä maaliskuun iltana vuonna 1966 klo 22,20 lähdin kotiini oltuani vierailulla veljeni luona Haagassa. Tultuani ulos havaitsin, että sää oli kuulakas, tähtiä ei ollut näkyvissä, taivas ei ollut pilvinen, mutta lievästi sumuinen. Kävelin Isonnevantietä Vanhalle Turun maantielle päin. Päästyäni kansakoulun kohdalle näin taivaalla kolme kirkasta esinettä. Ne olivat pyöreitä, noin potkupallon kokoisia, väriltään punaisia, hieman sinertävän sävyisiä ja ne olivat noin 60 - 70 metrin korkeudella maasta. Ne lensivät lännestä päin peräkkäin noin 2 - 3 metrin etäisyydellä toisistaan. Pysähdyin tutkimaan niitä tarkemmin, jolloin esineetkin pysähtyivät kaikki yhtaikaa. Hetken kuluttua ensimmäisenä lentänyt esine nousi kohtisuoraan ylöspäin noin 10 metriä, kaarsi sitten kohti kaakkoa suurella nopeudella ja hävisi näkyvistä. Sitten toisena lentänyt esine lensi ensin samalle kohdalle, mistä ensimmäinen oli alkanut nousta, nousi sitten kohtisuoraan ylös ja kaarsi kohden kaakkoa. Vielä kolmas esine suoritti samanlaisen liikkeen häviten kahden ensimmäisen perään.

Seisoin hetken paikallani miettien, mitä olen nyt nähnyt, sitten päätin palata takaisin veljeni luo kertomaan tapauksesta. Kuljin siis takaisin 100 metrin matkan veljeni perheen asuntoon. Siellä kerroin nopeasti kokemastani, johon veljeni huomautti, ettei sellaisia ole olemassakaan. Kehoitin kuitenkin veljeni vaimoa tulemaan kanssani ikkunan ääreen, sillä toivoin, että saisin nyt todistetuksi, että "sellaisia on olemassa". Kehotin kälyäni sammuttamaan valot huoneesta ja asetuimme ikkunan ääreen katsellen suuntaan, josta näkemäni kolme esinettä oli lentänyt. Veljeni ei tullut katselemaan, vaan jäi toiseen huoneeseen. Jonkin aikaa siinä taivaalle katseltuamme näin taas lännestä päin lentävän punertavia palloja. Ne tulivat nopeaa vauhtia, kunnes olivat suoraan edessämme noin 100 metrin päässä ja noin 50 - 60 metrin korkeudella. Tällä kerralla esineitä oli viisi. Ne olivat noin jalkapallon kokoisia ja parin kolme metrin etäisyydellä toisistaan. Kälyni näki esineet kuten minäkin ja yhdessä kehotimme veljeäni katsomaan. Hän tulikin, mutta tällä välin esineet olivat ehtineet kohota loivasti ja kaartaa kaakkoa kohti, niin että veljeni ehti nähdä vain kolme viimeistä.

Isoäitini kertomaa:

Tämä tapahtui vuosisadan vaihteen tienoilla (isoäitini oli silloin n. 34 ikäinen) Karvian pitäjässä rukiin leikkuun aikaan. Leikkuuväkeä oli pellolla muutamia kymmeniä miehiä ja naisia. Yhtäkkiä laskeutui taivaalta suuri valkoinen pallo pellolle leikkuuväen eteen. Mitään ääntä ei pallosta kuulunut eikä savua ollut näkyvissä. Hetken kuluttua pallo kohosi ylös ja hävisi suurella nopeudella. Tapaus aiheutti hämmästystä ja pelkoa leikkuuväen keskuudessa, jotkut lähtivät juoksemaan pakoon. Pääteltiin, että tapaus oli yksi maailmanlopun merkeistä.

Tauno Talvitie.

★

HELSINGIN SANOMAT, maaliskuun 11. pnä 1970

Antiaine mahdollistaa ehkä valonnopeudella toimivan avaruusaluksen

Turku, (HS) Nykyaikaisen fysiikan keskeisimmät probleemat käsittelevät joko perushiukkasia tai peruslakeja, totesi professori Väinö Hovi Turun yliopistossa pitämässään esitelmässä modernista fysiikasta.

"Avaruudesta maan pinnalle saapuva kosminen säteily tarjoaa tärkeän mahdollisuuden perushiukkasten tutkimuksille, jota on myös Turun yliopistossa harrastettu vaatimattomissa puitteissa".

Professori Hovi totesi, että kokeellisesti todetut antihiukkaset antavat spekulaatioihin taipuvalle ihmiselle mahdollisuuden kuvitella uudenlaisen "tavalliselle" atomille vastakkaisen antiatomin esiintymistä. Tästä skel eteenpäin olisi antiaine, tavallisen raudan vasta-aine olisi kuvitelmissa antirauta.

Tavallisen aineen ja antiaineen koskettaessa toisiaan kumpikin tuhoutuisi, muuttuisi räjähdysmäiseksi säteilyenergiaksi. Tämä prosessi tarjoaisi ehkä tulevaisuudessa mahdollisuuden konstruoida aivan uuden raketin, jolla voitaisiin lähes valon nopeudella matkustaa muihin aurinkokuntiin. Tätä on professori Hovin kertoman mukaan pohdittu mm. Neuvostoliitossa.

Modernin fysiikan tutkimus on antanut vähäisiä viitteitä mahdollisuudesta, että suurin osa maailmankaikkeuden energiasta olisi sellaisessa muodossa, jota ei vielä tunneta eikä tunnusteta. Tällaisen energian määrä saattaisi olla tuhat kertaa niin suuri kuin kaikkien linnunratajärjestelmien aineen totaalinen energiamäärä.

"Nykyajan ihminen hellii ajatusta, että ihmisen rakennusaineena oleva aine olisi maailmankaikkeuden keskeisenä aineena. Uskon pikemminkin, että tämä hiilikulttuurin tuote ihminen on erittäin spesifinen olento ja tuomittu elämään planeettansa erikoisolosuhteissa. Hänen osanaan on hävitä maailmankaikkeudesta", totesi professori Hovi.

★★★

PAIKALLISKERHOT:

Jyväskylä	Erkki Erähonka Postilokero 171
Kemi	Kari Kuure os. Urheilukatu 11
Kotka	Pekka Teerikorpi os. Merikatu 4 B
Lappeenranta	"UFO 66" Tapani Kuningas os. Uro kk
Nurmijärvi	Viljo Penttilä Os. Nurmijärvi kk.
Pori	Jarl Lund os. Valtakatu 5 D
Seinäjoki	Runar Smedlund

LAAKAREPRO / VÄRIOFFSET

VIMANA